

సంజీవని లేక కచ - దేవయాని

RADHA FILM & B.V. RAMANANDAM

present

Sanjeevani

KACHA-DEVAYANI

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ :—చెమిలియాటాన్

20 వేవేరి—పి. టి. హైవే, మదరాసు

బి. వి. రామానందంగారిచే

కలకత్తా రాధాఫిలిం కంపెనీవారి సహాయమున

తయారుచేయబడిన

సంజీవని లేక కచ - దేవయాని

అనువాద లేఖకుడు-(ఫిలింకథ)

కవిత్వదర్శకత్వములు

సహాయకుడు

ఫొటోగ్రఫీ

శబ్దగ్రహణము

ఎడిటర్

పాటలు

గానము

అర్చి-స్ట్రా

హోమ్నియమ్

పియానో

సితార్

సారంగి

జలతరంగ్

తబలా

వీణ

ఫిడేలు

క్యూరొనెటు

నాట్యాచార్యుడు

... బి. వి. రామానందం

... ద్రోణరాజు బి. ఏ.

... బి. ఏ. సుబ్బారావు

... ప్రబోధదాసు

... బి. ఎన్. ఘోష్ ఎమ్. ఎన్. సి.

... ఆమరనాథ్ చటర్జీ

... ఎన్. సి హెచ్. కృష్ణమాచా

[ద్యులు

{ ...

ఎన్. సి హెచ్. కృష్ణమాచా

ఆ పి. మునుస్వామి [ద్యులు

... పి. మునుస్వామి

... కుమార్ బాబు

... ఎమ్. ఎన్. చటర్జీ

... నవరత్నమిశ్రా

... ఎన్. ఎస్. బెనర్జీ

... జానకీబాబు

... నందూరి సూర్యనారాయణ

(విజయనగరం)

... ఎన్. జగన్నాథం

... రంభ, రాజు

... ప్రొఫెసర్ బాగ్చీ

ప్రచ్ఛన్నముగానుండి రాక్షసరాజు కచుని నంత మొందింప యన్నిం
చుచుండ, దేవయాని, ప్రేమపూర్వకప్రార్థనలచే శుక్రుడు వానిని బ్రతికించు
చుండెను. తుదకు నారదుని సలహా చొప్పున రాక్షసులు కచుని జంపివైచి,
దహనముగూడజేసి, యాభస్మమును మద్యములో గల్పి శుక్రునిచే త్రాగించి
గురుని హేళన జేసిరి. ఆయవమానమున కౌతడును గోపించి, భస్మరూప
మున తనగర్భములోనున్న కచుని బ్రతికించి, మృతసంజీవని నుపదేశించి,
తనపొట్ట జీల్చుకొని బయల్పెడలి, తన్నుకూడ బ్రతికింపుమని జెప్పెను.
అట్లే కచుడు శుక్రుని కడుపునుండివచ్చెను. ఇంతలో దేవయానివచ్చి
మృతుడై పడియున్న తండ్రిని, ప్రక్కనున్న కచునిజూచి యాతడే హంత
కుడని భ్రమపడి యాతని దిట్టెను. కచుడు నిజవృత్తాంతముదెల్పి, గురుని
బ్రతికించి, దేహలోకమునకు గ్రమ్మి యాజ్ఞ పడసెను. భగ్నప్రణయినియగు
దేవయానిని గలసి విధ్యుక్తమును నెరవేర్చక తప్పనిసరియగుటచే పోవుచుం
టినని చెప్పెను. అందులకు గినిసి, దేవయాని యాతని కబ్బినవిద్య నిరుప
యోగమైపోవునట్లు శపించెను. కచుడును యామెకించిజ్ఞ తకురోసి, బ్రాహ్మణ
భర్త లభింపకుండునట్లు శపించి వెడలిపోయెను.

అంత గొంతకాలమున కొక్కపరి శర్మిషాదులగూడి దేవయాని జల
క్రీడల వినోదింపుచుండ కౌరుమబ్బుల గందరగోళమునకు కంగారుపడి
గట్టెక్కి చేతికిజిక్కిన వస్త్రముల ధరింపుచుండిరి. దేవయాని వచ్చి తన
చీరను శర్మిష్ఠ గట్టుటజూచి యిచ్చివేయుమని కోరెను. ఆమె దాని విప్ప
నందున కోపించి శర్మిష్ఠను గొట్టెను. అంత చెలికత్తెలు శర్మిష్ఠ యాజ్ఞాను
సారముగ దేవయానిని పాడునూతిలో పారవైచిపోయిరి. చేసిన తొందర
పనికి జడిసి శుక్రులతో చెలికత్తెలున్న, తండ్రితో శర్మిష్ఠయున్న జెప్పిరి.
విశ్వాసశూన్యుల గొల్వరాదని శుక్రుడు రాజ్యత్యాగ మొనర్చి పోయెను.
రాజు భార్యాపుత్రికలగూడి ఆశ్రమమునకువచ్చి వారిని గాంచజాలక వారి
నన్వేషింపనేగెను. తుపానుచెలరేగ వారు తలొకదారియైరి. నూతిలోబడి
యున్న దేవయాని నెవ్వరు రక్షించిరి? రాజు గురుని త్నమను బడయ
గల్గెనా? దేవయాని యెవ్వరిపాణి బట్టెను? తెరపైజూచి గ్రహింపుడు.

శ్రీరామజయ నీతారమణా శ్రీతజనసాల
నిరుపమకరుణాకర సురసేవితచరణా || శ్రీరామా ||
వేదానుద్ధరతేజవిహారీ వందితచరణా
శ్రీవమలామృదుచరణాకరుణాను గనుమా
సదయహృదయ జనజీననదాతా || శ్రీరామా ||

1

వృషపర్వుడు

ప ద్యం

పరమసాధ్వీని మునిపత్నిః ట్టి చెరుప
కోడివై నీవు గౌతముకొంప దూర
పాడియగుగాని రణకేళినాడువేళ
మాయవేషము మేమెల్ల బాయవలెనె || ౧

2

రాక్షసులు

క వా ల్

ముసలాడికీ మంచిముండ కౌవాలంట || మన ||
ముగ్గుబుట్టతలతోటి మురిసేటి గిరిసేటి
కూకుంటె నెగనేవు-కూరాకు తేనేవు
అదిలేకుంటె వుండనేవు
వుండ నలుపుతావు-గెంటులాడుతావు
వంగి లేవలేవు || ముసలాడికి ||
సానిపొందు పసందు నేకందు జగమందు ||

3

భజన ఇంద్రుడులు

యమన్ - త్రితాల్
పాహి దీనబాంధవా
ప్రభో ధర్మపాలా
పరమాదయాళో
లాలితహసా । పాలితదాసా
శ్రీలలనాకుచభేలాలోలా
భవమోచనా ॥ సాహీ ।

4

ఇంద్రుడు

ముల్తాన్ - త్రితాల్
ప్రభూ దీనపరిపాలా ॥ హే ॥
విభుదావన హే వీరకంకణా ॥ ప్రభూ ॥
ఆపద్బాంధవ ఆర్తిదీర్ఘవా
పరమాత్మా భరియింపగజాలా
ఏదిదారి హా నాకీ పగితిన్
శరణు శరణు జగదీశపావన ॥ ప్రభూ ॥

5

ఇంద్రుడు

ప ద్యం

ఎవ్వనియండజూచి మడినెల్లపుడున్ జెతబాయుచుందునో
యవ్వనజాతుడే యిపు డనాదరమూనగ నేదిదిక్కు హా!
గవ్వకునైన కొదగని కాలమువచ్చె నికేమిసేయుదున్
చివ్వలగెల్వజేయగల చెల్వడొకండును గానిపించడే ॥

6

బృహస్పతి

ప ద్యం

బాలుడవీవు ఘోరతరపాపులువారలు, మాయమర్మముల్
లీలగనైన నీకెరుకలేవు, మహాశ్ములు వారలందు నే
చాలున సంచరించి మనజాలుదొ భార్గవుపంచజేరి! భూ
పాల దురాగ్రహగ్నిబడి ప్రాణముబాయకు కూర్మినందనా॥

7

చుడు

ప ద్యం

భేదము నొండెదేల నిటు కీడునెయ్యెంచుచు మానసంబునన్
వేదన నొందగాజనునె వేదవిదుండవునీవుకూడ నే
పోదును ఇప్పుడే పరమపూజ్యాని భార్గవు సేవజేయ, నా
మోదము తోడ నాకల త్రిమూర్తుల సాయము గోరుచుండుడి॥ 8

శర్మిష్ఠ

యమన్ - త్రితాల్

అహం యీ నవసుమమునకేలా
మదినీ గర్వము చూడగజాలా ॥ అహం ॥
ఏకపుత్రినని మురిసెదవా
స్థానముబాయగ జేసెద దీనిన్
అధారుడెవడొ నీకీ జగతి ॥ అహం ॥

9

దేవయాని

ప ద్యం

నాకనివాసులంట సురనాథునియొజ్జయె తండ్రీయంట భూ
లోకముజేరి మాప్రభుని లోపన గైకొనవచ్చెనంట యే
వీకనునైన దండ్రీదయ వీనిపయిన్ సమకూర్తునంట యీ
సాకులు నమ్మువారెవరు? చాలును పొమ్మిక ఛాందసాత్ముడా॥ 10

వృషపర్వుడు

గరుడధ్వని - త్రితాల్

హరహరశంభో - హరహరశంభో
గిరిజాధవకరి - వరచర్మాంబర ॥ హర ॥
శివశివశంకర - భవనాశనహర
భవచంద్రకళా - ధరనీలగళ ॥ హర ॥

11

భజన :—క చుడు—శిష్యులు

క వా ల్

శ్రీరమ్యచిద్విలాసా శ్రితమానసావిహారే
నీభక్తి భాగ్యనేవా ! నిరతిమాకొసగుమా దేవ
నీపూర్వజన్మ సాఫల్యతకై
యీపుడమిలోన నరజన్మము లభియించున్
యీమర్మమెరిగి పరసాధనకై
పాటుపడగ దే ఓమనసా || శ్రీ ||

12

నారదుడు

నాయకికొనడ—త్రితాల్

వందేసాహి సదానంద ఆనందముకుంద
శ్రితపాలనా హారే సావనా || వందే ||

13

నారదుడు

ప ద్యం

ఆశ్రమమువీడి తపమున కరుగ శుక్ర
డింటిపట్టున జేజిక్కు నృపుడునేడు
ముక్కుపట్టుక నాడింతు మూర్ఖ నిపుడె
కచునిపేరట బుట్టించు కలహ కలన ||

14

క చ—దేవయాని

జిల్లా కా ఫీ

ప్రేమసుధా మధు సానము జేయని
ప్రాణియె లేదీ జగతిన్
ప్రేమమూర్తియా పరమేశ్వరుడే
బ్రోవడె ప్రేమను మనలన్
ఇదంకాష్ట మిదంకాష్టం నదీతీరేతిసంగమం
ఋణానుబంధ రూపేణ పశుపత్ని సుతాలయా
ప్రేమశూన్యమా జీవనమేలా
దీపశూన్యమా దేహమేగాదా

15

శ్లోక

శ్యామ—ఆది

హరిభజనమే - జీవనమురా మనసే
 పరమార్థము తెలిసిన మనుజులకు ||
 నిరతము భక్తౌ పరవశుడయ్యా
 దరమున బ్రోచు వరదుడౌవానికి || హరి ||
 కనకపు సింహాసనమున నుంచిన
 మనుజునికై నను మరణము దప్పునా
 కనక నీప్రియ భక్తుల బ్రోవన్
 కనక పట్టధరుడే జనకుడౌవానికి ||

16

కచుడు

శ్లో క ౦

స్మరరసనదీ పూరణోధాః పునర్గురునేతుభి
 ర్యదపివిధృతా స్తిష్ఠన్త్యారాదపూర్ణ మనోరథాః
 తదపిలిఖిత ప్రఖ్యైరంగైః పరస్పరమున్ముఖాః
 నయన నళినీ నాశానీతం పిబన్తిరసంప్రియాః ||

17

భిక్షుకుడు

మాండ - త్రితాల

భ్రాంతియెగా యీ - మోహప్రపంచము
 స్వాంతమునన్ మమతన్ విడుమా
 దేహము గేహము జూచి భ్రమసి యీ
 మాయలలో బడబోవకుమా
 సహాయమెవ్వరూ రారు నీతో
 ఉపాయమదేవో గనుమా || భ్రాంతి ||

18

నారదుడు

అసావేరి—త్రితాల్

మాధనా ఆధారమీవే-దీనజనమందార

సాధుజనసంతాపహారి

సకలలోకవిహారి శ్రీ ॥ మాధవా ॥

19

రాక్షసులు

జిల్లా—త్రితాల్

మహితవిభాసిత మహోగ్రరూపిణి దయగనుమా

కాపాడుముమము కాళీదేవికామిత జగదంబ

శక్తిస్వరూపిణి అఖండాకారి జగదవనీ ॥ మహి ॥

2

శుక్రుడు

పద్యం

కన్నులున్నను లోకంబుగనరు సుంత

స్వార్థపరులాడు స్తుతులను వలలజిక్కి

మంచిచెడ్డలభేదంబు నెంచరమ్మ

నామమాత్రులెసుమ్మి భూనాథులెల్ల ॥

2

శుక్రుడు

పద్యం

తగునే నీకిటువాదులాడ దనయా ధాత్రిశుసత్పుత్రితో

బగచే బెక్కులనర్థముల్ కలుగవే? భాగ్యంబు క్షీణింపదే

జగడం బీర్ష్యల బెంపదేమిగుల? సౌజన్యంబు బోదోలదే!

తెగతిన్నింటికి చిచ్చుబెట్టదగునే? తీవ్రంబు యోజింపవే ॥

రాణి

తిలకామోద్ — త్రితాల్

హారతిదే గైకొను గారీరమణా
వీక్షింపుము మత్ప్రాణేశు మదిన్
వీడజేయుమా దుర్భోధనలను మదిన్
హారతిదే మోదముతో గైకొనుమా.

23

చ

వసంత — త్రితాల్

ఏలామదిలోన నీమమత
అలభ్యముల నీగతి కాంక్షింపగ
దలతురుగా యీ మానవులెంతయు
విధిక్యతమును తెలియగ జాలరుగా
వాదభేద సంచలితహృదయులై.

24

వివయాని

పట్ దీప్ — త్రితాల్

జాలమిదియేలా - చేసితో సఖా
పరమపురుష నీ - సృష్టియదేమొ
పురుషుల నిటుచేయన్
ముందు వెన్క-లన్ ఆరయగ జాలకె
మడియుదు రిలలోన.

25

వివయాని

ప ద్యం

మీదు నేస్తంబు సహపాతి మీదు కాపు
ఏలరాడింక ? మీ పెంట నేలరాడు ?
గురుని మరపించి పరచు బాలుర తెరంగు
పరుగు పరుగున వచ్చిరే పశువులార.

26

దేవయాని

ప ద్యం

కొమాదిదుగ్ధుణ గణము పెంపొందించు
 చపల స్వభావ వాంఛలకు నవధి !
 అవిరళకర్మాను భవము సంభవముగా
 నలరెడు సుఖదుఃఖములకు మేర !
 కన్ను మూసినదాది కలత సుంతయులేక
 గాఢంబుగా నిద్ర కలుగుతావు ।
 ఎంతకొలంబున్న నెంతటి వాడైన
 విడువ కెన్నటికేని బడెడుపిడుగు !
 యుగము లెన్నెన్ని కడచిన యుదయమనెడు
 పారమెరుగని గాఢాంధకారపటలి
 దీని కాంక్షింప జెల్లదే తీవ్రవిరహ
 మనుభవింపగజాలని యపుడు తండ్రి

27

నారద

మోహన—మిత్ర

బాలగోపాలా మాంముద్ధరకృష్ణా
 పరమకళ్యాణ గుణాకర
 నీరదనీలా కళేబరకృష్ణా
 నిరుపమకౌస్తు భకంధరా ॥ బా ॥
 మందస్మిత సుందరాననా
 మదనా సుందర జగన్మోహనా
 ఇందిరా మందిరా భక్త
 సుందరా హృదయారవింద
 భృంగభక్తి మకరంద
 నందితా గోపికబృంద॥

28

రాణి

ముఖారి—ఆది

సరనీ యహాననీ - అంబా
 సమయము బ్రోవను రావదేల
 నిరతము నీ పద భక్తియై
 నాకొధారి మని నమ్మియుండగ
 మరచులు న్యాయంబొనె దేవీ
 పరమపావనీ భవమోచనీ ||

29

కచుడు—దేవయాని

డైలాగ్ సాంగ్

ప్రేమమహిమ గన
 ఏరికి తరమా యీజగతి
 నిర్మలమగు ప్రేమ
 ప్రేమస్వరూపమే యీప్రకృతి
 ప్రేమయే మాయా జీవనలీలా
 ప్రేమయే మోహిత జీవనమాలా
 సకలలోక సుఖ దాయకమై
 యీసకల జీవులును పెంపొందన్
 జేసెడి దివ్యామృతము గన ||

30

రాక్షసులు

క వా ల్

పుల్లకల్లు త్రాగని వాని జన్మమేల
 పుడమిలోన అమృతమన్న నిదియే కదా || పు ||
 యీసారాయి వసుధలోన అమృతమా
 నేనింప జన్మ సార్థకమా
 సారాయిలో సార్థ మున్నదన్నా
 సానిసరస జేరితే సౌఖ్యమున్నదన్నా
 మద్యపానము జేయని మనుజుడేలా
 వ్యర్థ జీవియెగాక యీ వసుధలోన || పు ||

31

కచుడు

పద్యం

ప్రేమజపమాల గళమునన్ ప్రీతిదాల్చి
యెన్ని సాగులూ ప్రాణంబు లిచ్చినట్టి
పరమపూజ్యుడు జీవముల్ బాసిపోవ
వీడివచ్చిన గతులింక వేరకలవె ||

32

కచుడు

పద్యం

తండ్రిబాంబుచు మది నెంతో తల్లడిలుచు
గుండెలరచేతగొనిరాగ గురుమహాత్మ
కడుపునన్ దాల్చి ముదమొప్పగారవించి
కొంక్ష దీర్చి కైకొమ్మ కరముమోడ్చు ||

33

శుక్రుడు

పద్యం

మాటను దప్పునందు ననుమానముచేతను కీడొనర్పగా
చేటొనగూడె నిప్పుడిక జేయునదేమి ? వృధాప్రయాస నీ
పోటుతనంపుయత్నముల బూర్తిగమానుచు బుద్ధిగల్గిమా
బోటుల సత్కరించు మది పూనుము పొందుము సర్వసౌఖ్యముల్ 34

శుక్రుడు

జిల్లాకౌఫీ

మానుకోగదవే-జీవా

మద్యపానపు మాధ్యమును ఇక || మా ||

సతీసుతుల సంపదలెసెబాపీ

సర్వనాశమును నొందగజేయును

అధివ్యాధులు అధికముకొగా

అర్చి నొందగజేయును జీవా ॥ మా ॥

జానులైన అజానులైనను
జ్ఞానులైన అజ్ఞానులైనను

నీచవర్తనకు లోనై తుదకిటు

పానాసక్తిని పాపభరితులై

దుర్గతులకు లోనగుచును జీవా ॥ మా ॥

35

దేవయాని

ప ద్యం

ఎండవానల బాధ నిసుమంతపడకుండ

దయను గాచినయట్టి తరులగనవొ
నీవియోగము చేత జీవితానుబాసి

యిలగూలు నాకుల కలతగనవొ
కల్లోలపంక్తుల గానమాధురిచేత
విసుగుబొపెడు నదివేణుగనవొ

అన్యజమైన నెయ్యముబాసి మనలేక
మాటపోయిన ఆలమందగనవొ

సకలజనులకు నానంద సౌఖ్యమిచ్చు
వస్తుసంచయమంతయు వాసిదొరగె
నింతమందిని నీగతి నేడిపించి

యేమి కీర్తిని బొందెద వింటికేగి ॥

36

ఇంద్రుడు

బేహగ్-ప్రతాప్

ధన్యుడనైతినిగా - నెటికి ॥ధ॥

పరమపురుష - నీకృపచే ॥

కృతకృత్యుడై మన కదుడే తెంచెన్

మృతసంజీవని సిద్ధించెనుగా

శత్రుల హరింతునే ॥ధ॥

37

శుక్రకుడు

ప ద్యం

సకలజీవుల నియమించు శాసనం డె
ప్రేమ బీజము లెల్లెడ వేయువాడు
మొలక లెత్తగ వానిని పుణికివేయ
దలపడెన్నడు జాతులు దగనివనుచు.

38

శర్మిష్ఠ

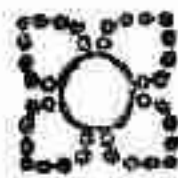
క మాచ-అది

బ్రో చేవారెవరయా-నినువినా గురువరా-మము || బ్రో ||
నీచరణాంబుజముల నే-విడజాలక జాలవాల
హే సకలాసురాది వందిత-నీకృపరాద దేలనయ్యా
చరితము పొగడలేను నాచింతదీర్చి వరములిచ్చివేగ మె || బ్రో || 39

సుంకశమ్

శంకరాభరణం-జంపె

జయహరణం యిదెగను
శ్రీరమాలోల జయ || జయ ||
కౌమితఫల శుభకర
సంతతమును శ్రీలిడి
రామానందాఖ్యుని - అనవరతముబ్రోవుము || జ || 40

పాత్రధారులు

కచుడు	... ఎస్. పి. లక్ష్మణస్వామి
ఇంద్రుడు	... కె. రఘురామయ్య
బృహస్పతి	... ఎన్. సి. హెచ్. కృష్ణమాచార్యులు
వృషపర్వుడు	... ఆర్. రామిరెడ్డి
శుక్రుడు	... చొప్పల్లి సూర్యనారాయణ భాగవతార్
నారదుడు	... చిట్టూరి రామకృష్ణరావు
యయాతి	... తులసి చిన్నకొమేశ్వరరావు
మంత్రి	... ము పుండరీకాక్షుడు
హాస్యము	... కుంపట్ల టి. బి. ఏ. సుబ్బారావులు
యముడు	... ఆర్. ఎస్. శర్మ
కుబేరుడు	... ఆనందరావు
వరుణుడు	... సూర్యారావు
అగ్ని	... సుబ్బారావు
శుక్రశిష్యులు	... సత్యం, సూర్యనారాయణ, పె రామారావు etc.
దేవయాని	... చి కృష్ణవేణి
శర్మిష్ఠ	... చి కొంతామణి
రాణి	... యం. రాజు
చెలికత్తె	... లక్ష్మీకాంతం
భరతనాట్యము	... మణికా దేవి

కథా సంగహము

శ్రీశంకర వరప్రసాదమున లభించిన మృతసంజీవనీ విద్యా ప్రభావమున రాక్షస కులగురువగు శుక్రుడు దేవాసుర యుద్ధమున మృతులైన రాక్షసులను పునర్జీవితుల జేయుచుండెను. అందులకడలి ఇంద్రాదులు శ్రీమహావిష్ణువును వేడ నాయన వినయధురీణుడగు నొక్కని శుక్ర శుశ్రూష కర్పించి యావిద్యను బడయుడని మాత్రము చెప్పిపొమ్మనెను. అంత బృహస్పతి తన కొడుకగు కచుని పంపిన కార్యసాఫల్యము గల్గునని ఇంద్రునితో చెప్పి వాని భూలోకమున కంపెను.

శుక్రకౌశల ప్రాంతమున దిరుగాడుచుండు కచుని శుక్రతనయ యగు దేవయానిచూచి, యాతని యందచందముల కబ్బురమొంది, ఆతని వృత్తాంతమునరసి, తండ్రయొద్దకు గొంపోయి శిష్యునిగా జేర్పించెను. శత్రు పక్షమువాడగు కచునిరాక, తన తనయయగు శర్మిష్ఠవలనను, గూఢ చారుల వలనను విని రాక్షసరాజగు వృషపర్వుడు ఆతని నంతమొందింపనేగి, హరి నామ సంకీర్తనము జేయుచున్న కచునిబట్టి వాయుపథమునకు విసరివేసెను. శిష్యుల యలజడివలన శుక్రుడచ్చటికేతెంచి మంత్రప్రభావమున తివానీ నొక్కదాని నిర్మించి దానిమూలమున కచుని బట్టి టేమముగా నేలకు డించి రక్షింప భయసంభ్రమముల రాజు నిష్క్రమించెను. శుక్రుడును రాజ మానసము ననుమానరహిత మొనర్ప తపమున కేగెను.

గురుకోపమున నేమికిడు వాటిల్లునోయని జడియుచున్న వృషపర్వు కడకు నారదుడేతెంచి వాని నుత్సాహపరునిజేసి కచుని నంతమొందింప ప్రేరేపించెను. రాక్షసులు నిద్రలోనున్న కచుని శయ్యాసహితముగ గొంపోయి శక్తికి బలిగా నొసంగిరి.—ఈలోన తపసులోనున్న శుక్రునకి వృత్తాంతము నారదుడే చెప్పి యాతని బంపెను. నరుకబడిన కచుని గురుడు బలికించి గొనిపోయెను.